

FINANCIRANJE SPLOŠNIH DRUŽBENIH POTREB V OBČINI

Financiranje družbeno-političnih skupnosti je urejeno s temeljnim zakonom o financiranju družbeno-političnih skupnosti, ki je začel veljati 30. julija 1964, in z zakonom o financiranju družbeno-političnih skupnosti v SR Sloveniji, ki je začel veljati 18. decembra 1964.

Sistem financiranja družbeno-političnih skupnosti, ki je bil uveljavljen z navedenima zakonoma, se je začel izvajati leta 1965. Pomenil je vskladitev financiranja družbeno-političnih skupnosti z načeli nove zvezne in republiške ustave, ki sta bili sprejeti v letu 1965. Bistvena razlika med sistemom financiranja, ki je bil tedaj uveljavljen, in tistim, ki je veljal pred letom 1965, je v tem, da ima sedaj vsaka družbeno-politična skupnost svoje dohodke, ki jih tudi samostojno določa in razporeja.

Poseg centralnih organov v financiranje nižjih družbeno-političnih skupnosti se kaže v omejevanju nekaterih stopenj prispevkov in davkov. S 3. členom temeljnega zakona o financiranju družbeno-političnih skupnosti je zvezna skupščina pooblaščen, da lahko z zakonom določi za posamezne prispevke ali davke zgornjo mejo, do katere lahko družbeno-politične skupnosti predpišejo svoje prispevke ali davke. To pravico je zvezna skupščina uporabila pri prispevku iz osebnega dohodka iz delovnega razmerja in pri davku od prometa blaga na drobno. Omejene so ostale tudi še upravne in sodne takse.

Dohodke, ki jih imajo družbeno-politične skupnosti in jih vsaka zase predpiše, delimo v štiri osnovne skupine:

1. na prispevke iz osebnega dohodka,
2. na davke na dohodke,
3. na prometne davke,
4. na takse.

Prispevke plačujejo občani iz dohodka, ki ga dosežejo z osebnim delom, davke iz dohodka, ki ga dosežejo z uporabo dopolnilnega dela drugih, iz dohodka od premoženja in premoženjskih pravic ter na premoženje. Posebna oblika davkov so še raznovrstni prometni davki, ki se uvajajo z namenom, da se z njimi vsklajajo razmerja med proizvodnjo in potrošnjo in razmerja v cenah, kot tudi, da si z njimi družbeno-politične skupnosti ustvarjajo dohodke, s katerimi krijejo svoje potrebe. Takse pa predstavljajo predvsem delno odškodnino za delo državnih organov.

PRISPEVKI IZ OSEBNEGA DOHODKA

Prispevki iz osebnega dohodka izvirajo:

1. iz osebnega dohodka iz delovnega razmerja,
2. iz osebnega dohodka od kmetijske dejavnosti,
3. iz osebnega dohodka od samostojnega opravljanja obrtnih in drugih gospodarskih dejavnosti,
4. iz osebnega dohodka od samostojnega opravljanja intelektualnih storitev,
5. iz osebnega dohodka od avtorskih pravic, patentov in tehničnih izboljšav,
6. iz skupnega dohodka občanov.

1. Prispevek iz osebnega dohodka iz delovnega razmerja.

Osební dohodek, iz katerega se plačuje prispevek iz osebnega dohodka iz delovnega razmerja, so vsi denarni prejemki iz delovnega razmerja, razen tistih denarnih prejemkov, ki pomenijo povračilo dejanskih stroškov (potni stroški, selitveni stroški in podobno). Za osebni dohodek se šteje tudi dohodek, ki ga dobivajo člani predstavniških teles za svoje delo pri predstavniških organih ali pri družbenih in drugih organizacijah, in dohodek, ki ga dobivajo člani zadrug za svoje delo pri zadrugi. Vendar so nekateri osebni dohodki, ki izvirajo iz delovnega ali njemu podobnega razmerja, tega prispevka tudi oproščeni, in sicer: pokojnine, invalidnine ter druga nadomestila, povračila in prejemki iz socialnega zavarovanja, otroški dodatki, nadomestila med začasno brezposelnostjo, nagrade, ki jih dobivajo učenci strokovnih šol s praktičnim delom pri delovnih organizacijah, ter nagrade, ki jih dobivajo za delo osebe med rehabilitacijo. Prispevek se ne plačuje tudi od štipendij osebam, ki niso v delovnem razmerju. Razen tega je za nekaj kategorij zaposlenih dovoljen obračun prispevka od pavšalne osnove ali v pavšalnem znesku in še na nekatere načine.

Prispevek iz osebnega dohodka iz delovnega razmerja se plačuje od bruto dohodka, ki vsebuje razen čistega osebnega dohodka tudi vse prispevke.

Prispevek iz osebnega dohodka iz delovnega razmerja je najvažnejši dohodek občine, saj predstavlja v letu 1967 kar 51,7 % vseh dohodkov občine.

2. Prispevek iz osebnega dohodka od kmetijske dejavnosti.

Ta prispevek plačujejo občani, ki so lastniki ali uživalci zemljišča. Osnova za plačevanje prispevka je katastrski dohodek. Vendar je v Sloveniji urejeno tako, da je za občinski prispevek katastrski dohodek osnova samo za plačevanje prispevka od kmetijskih zemljišč, medtem ko je osnova za plačevanje prispevka od gozdov vrednost posekanega lesa.

Ta prispevek pobirajo federacija in občine. V letu 1967 znaša prispevek federaciji 6 % katastrskega dohodka vseh zemljišč, tako kmetijskih kot gozdnih. Ta stopnja je enotna in se plačuje od vsega zemljišča enako in ne priznava druge diferenciacije kot tiste, ki je upoštevana pri ugotavljanju katastrskega dohodka. Drugače pa je z občinskim prispevkom. Zanj je območje občine razdeljeno na štiri skupine katastrskih občin in je za vsako skupino določena posebna stopnja prispevka. V prvo skupino so uvrščeni ravninski predeli, z možnostjo strojne obdelave, z ugodnimi zvezami in dobrimi tržnimi

pogoji. V drugo skupino so uvrščena valovita območja z manj ugodnimi proizvodnimi pogoji kot v prvi, vendar še zmeraj dobrimi, v tretjo skupino bolj oddaljena, vendar za proizvodnjo še kar ugodna zemljišča, in v četrto skupino pa za kmetijsko proizvodnjo najslabša zemljišča. Stopnje prispevka so progresivne. Za prvo skupino je predpisana stopnja prispevka od 25—44 %, za drugo skupino od 20—38 %, za tretjo skupino od 10—25 % in za četrto skupino od 2—12 %.

Prej je omenjeno, da se prispevek od kmetijstva, ki odpade na osebni dohodek iz gozda, ne obračunava po katastrskem dohodku, temveč od osnove, ki jo predstavlja vrednost lesa, določenega za posek v letu, za katerega se prispevek odmerja. Osnova za odmero je poprečna cena lesa na panju, ugotovljena v preteklem gospodarskem letu na območju gozdne organizacije, ki gospodari z gozdom, po vrstah lesa in vrednostnih razredih. Prispevek se odmerja s stopnjo 30 % od osnove. Stopnja ni diferencirana, ampak je za celo občino enotna.

Prispevek iz osebnega dohodka od kmetijske dejavnosti je tudi med pomembnimi dohodki, saj npr. v letu 1967 predstavlja 9,4 % vseh dohodkov občine.

3. Prispevek iz osebnega dohodka od samostojnega opravljanja obrtnih in drugih gospodarskih dejavnosti.

Ta prispevek plačujejo občani, ki se ukvarjajo z obrtjo. Prispevek se tem zavezancem lahko določa v štirih oblikah. Obrtnikom, ki samostojno in trajno opravljajo storitvene obrtne dejavnosti, po pavšalni letni osnovi. Pavšalna letna osnova se določi za eno leto naprej tako, da sme dosegati največji letni znesek osebnega dohodka, ki ga doseže iz delovnega razmerja delavec v gospodarski organizaciji, ki opravlja enako dejavnost v občini, v kateri ima poslovni sedež, ali v sosedni občini. Tistim, ki opravljajo obrt v manjšem obsegu, priložnostno ali brez stalnega poslovnega mesta ali jim je to delo le postransko ali občasno, se določi prispevek v pavšalnem letnem znesku naprej. Če pa nekdo doseže kakšen dohodek od obrtne storitve samo priložnostno ali od postranske kmetijske dejavnosti, ki ni obsežena v katastrskem dohodku, pa plača prispevek v določenem odstotku od vsakega dohodka. Nazadnje imamo še obrtnike, ki se ukvarjajo z obrtno proizvodnjo. Ti plačajo prispevek od dejanskega osebnega dohodka, ki se ugotavlja konec vsakega leta za nazaj.

Obrtnikom, ki plačujejo prispevek od pavšalne letne osnove, se odmerja prispevek v enaki višini kot osebam v delovnem razmerju, to je s stopnjo 12,9 %. Teh je tudi največ, in sicer 60 % vseh, ki imajo obrtno dovoljenje. V pavšalnem letnem znesku bo v letu 1967 plačalo prispevek približno 150 zavezancev. Njihovo število se namreč stalno spreminja. Višina prispevka pa je odvisna od vrste dejavnosti. Najnižja je 3.000 S din in najvišja 100.000 S din. Prispevek v odstotku od vsakega posameznega dohodka se odmerja s stopnjami od 10 do 20 %, ki so prav tako odvisne od vrste dejavnosti. Od dejanskega osebnega dohodka pa plačujejo obrtniki prispevek po progresivni lestvici, ki se začne z 18 % in konča s 50 %.

Število zasebnih obrtnih delavnic se v zadnjih letih hitro veča. Na koncu leta 1965 je bilo v občini samo 126 obrtnikov, danes pa jih je že 176. Med njimi je 15 avtoprevoznikov. Še posebno pa je v zadnjem letu naraslo število delavcev, ki se priložnostno ukvarjajo z obrtjo. Na koncu leta 1965 jih

je legalno opravljalo to delo samo 45, danes pa že 176. K takemu večanju zasebne obrti so predvsem prispevali manj zahtevni predpisi glede strokovnosti in ugodnejša davčna politika.

Tudi prispevek iz osebnega dohodka obrtnikov ni med nepomembnimi dohodki občine. V letu 1967 znaša 5,2 % vseh dohodkov občine.

4. Drugi prispevki iz osebnega dohodka.

To so prispevki iz osebnega dohodka od samostojnega opravljanja intelektualnih storitev. Plačujejo jih občani, ki opravljajo razne intelektualne storitve (odvetniki, inženirji, geometri, duhovniki, učitelji jezikov in glasbe in drugi), prispevek od avtorskih pravic, patentov in tehničnih izboljšav in prispevek iz skupnega dohodka, ki ga plačujejo tisti občani, katerih skupni letni osebni dohodek preseže 2 milijona starih din. V naši občini so manj pomemben dohodek. Prispevek iz skupnega dohodka občanov se plačuje po z zakonom določeni progresivni lestvici od zneska nad 2 milijona Sdin. Prispevek iz skupnega dohodka občanov je sicer po zakonu dohodek federacije, vendar ga ta odstopa občinam.

DAVKI NA DOHODKE

Te davke plačujejo občani:

1. od dohodkov od stavb,
2. od dohodkov od premoženja in premoženjskih pravic,
3. od dediščin in daril,
4. od kmetijskih proizvajalnih priprav in na samorodno trto,
5. od dohodka, doseženega z uporabo dopolnilnega dela drugih.

Vsi davki na dohodke predstavljajo v naši občini komaj 1,5 % vseh dohodkov občine.

1. Davek na dohodek od stavb.

Zavezanec za ta davek je lastnik oziroma uživalec stavbe ali njenega dela. Davčna osnova za davek od stavb je enoletna stanarina oziroma najemnina, zmanjšana za stroške upravljanja in vzdrževanja. Višino stroškov upravljanja in vzdrževanja določi občinska skupščina v odstotku od stanarine oziroma najemnine. Ti so določeni v naši občini v višini 60 %. Za te odstotke pomanjšana stanarina oziroma najemnina je davčna osnova. Od nje se plača davek po stopnji 40 %.

Davka od stavb ne plačujejo kmetijska gospodinjstva za gospodarska poslopja in lastniki novih hiš ali stanovanj 25 let od časa, ko dobijo dovoljenje za uporabo hiše, ter za cerkvene stavbe in počitniške hišice, ki se ne dajejo v najem. Nadalje so z občinskim odlokom oproščene plačila davka tudi stare stavbe in stavbe v hribovitih krajih.

2. Davek na dohodek od premoženja in premoženjskih pravic.

Zavezanec za ta davek je občan, ki ima dohodke od nepremičnin in premičnin, oddanih v zakup, od podnajemnin in od dohodkov, doseženih s prodajo stvari večje ali trajnejše uporabne vrednosti, ki je bila kupljena z namenom prodaje. Lestvica davka je progresivna, in sicer od 20—50 %.

3. Davek na dediščine in darila.

Zavezanec za ta davek je občan ali zasebna pravna oseba, ki v Jugoslaviji podeduje ali dobi v dar nepremično premoženje. Zavezanec za davek na dediščine in darila je tudi zasebna pravna oseba, ki dobi iz tujine darilo v denarju. Osnova za ta davek je prometna vrednost podedovanega ali v dar prejetega nepremičnega premoženja. Stopnja davka se giblje v razmerju od 4 do 21%. Je sicer dohodek republike, vendar ga ta z zakonom odstopa občinam.

Davka na dediščine in darila ne plača dedič oziroma obdarjenec, ki je z zapustnikom oziroma z darovalcem v prvem dednem redu.

4. Davek na dohodek, dosežen z uporabo dopolnilnega dela drugih.

Ta davek plačuje občan, ki uporablja v svoji pridobitni dejavnosti tudi dopolnilno delo drugih. Takih zavezancev je letos v naši občini 46 in imajo zaposlenih 64 delavcev. Osnova za ta davek je osebni dohodek, izplačan delavcu, pomanjšan za najmanj 60 % in največ 80 %, kar je odvisno od vrste dejavnosti. Stopnja davka od tako ugotovljene osnove je 50 %.

Obrtniki, ki opravljajo storitve, plačujejo tudi ta prispevek v pavšalnem letnem znesku, ki znaša najmanj 45.000 S din od enega delavca in največ 80.000 S din.

5. Davek na dohodek od kmetijskih proizvodjalnih priprav in na samorodno trto.

Občani, ki imajo določene velike mehanične priprave za kmetijsko in gozdarsko proizvodnjo, kot so težki traktorji, buldožerji, kombajni, bagri, velike mlatilnice in strojne žage, ali imajo posajeno samorodno trto, plačujejo od teh predmetov davek. Ta davek se v naši občini ne plačuje, ker takih zavezancev ni, čeprav ga imamo predpisanega v višini 15.000 S din od priprave

PROMETNI DAVKI

Prometni davki so drugi najvažnejši vir dohodkov občinskega proračuna. V letu 1967 predstavljajo namreč 22 % vseh dohodkov občine.

V naši občini, prav tako tudi v drugih, so uvedeni naslednji prometni davki:

1. od prometa blaga na drobno,
2. od plačil za storitve,
3. od nepremičnin in pravic.

1. Davek od prometa blaga na drobno.

S prometom blaga na drobno, na katerega je predpisan davek, je mišljen vsak promet proizvodov neposredno s potrošniki. Sem prištevamo tudi alkoholne pijače. Vpeljanega imajo federacija, republika in občina. Od prometa z živili in še v nekaterih drugih primerih, ki jih določa zakon, se prometni davek ne plačuje.

Zbirna stopnja zveznega, republiškega in občinskega davka od prometa blaga na drobno znaša, razen od alkoholnih pijač, 20 % (občinski 4 %). Od prometa alkoholnih pijač pa se plačujeta samo zvezni in občinski prometni

davek, in sicer zvezni le od žganih pijač s stopnjo 50 % in občinski od vseh alkoholnih pijač s stopnjo 20 %, razen od naravnega vina in piva v gostinstvu, kjer se plačuje s stopnjo 15 %. Osnova za davek je prodajna cena vsega blaga, od katerega se plačuje davek.

2. Davek od plačil za storitve.

Prometni davek od plačil za storitve, ki se pobira v naši občini, je samo občinski davek. Osnova zanj je plačilo za opravljeno storitev. V poštrev pridejo pretežno samo obrtne storitve, medtem ko so druge, za katere je predpisan davek, neznatne. Stopnja davka je od 5 do 20 %.

So storitve, za katere občine ne morejo predpisati davka. Te so: zunanje trgovske storitve, trgovske storitve v prometu blaga na debelo in kreditne in druge bančne storitve. Zanje ima predpisan davek federacija.

3. Davek od nepremičnin in pravic.

Prometni davek od nepremičnin in pravic je tudi samo občinski davek. Plača se od vsake nepremičnine ali pravice, ki se prenese na drugega za plačilo. V poštrev pridejo: lastninska pravica, pravica užitka, pravica stvarne služnosti, pravica do rente, pravica modela in znamke ter pravica lastnika do uporabe nacionaliziranega stavbnega zemljišča.

Višina davka je odvisna od vrednosti nepremičnine ali pravice. Najnižja stopnja je 4 %, najvišja 15 %.

TAKSE

Poznamo upravne, sodne in komunalne takse.

Družbeno-politične skupnosti lahko uvajajo, ob pogojih, ki jih določa zvezni zakon, upravne takse za spise in dejanja v upravnih stvareh pri organih ter za druge predmete in dejanja, ki jih določa zvezna takсна tarifa.

Upravne takse so predpisale federacija, republika in občine in so enake. So v celoti dohodek občin, razen posebnih taks, kot so: konzularne, carinske in takse na promet tujih cestnih motornih vozil v Jugoslaviji, ki so dohodek federacije.

Sodne takse se plačujejo v postopku pred sodišči. Pripadajo tisti občini, v kateri se taksne vrednotnice prodajo, razen tistih, ki se plačajo v gotovini. Te pripadajo občini, v kateri je sedež sodišča.

Komunalne takse se lahko predpišejo:

1. za uporabo javnega pločnika pred poslovnimi prostori,
2. za začasno prebivanje v turističnih krajih,
3. za uporabo prostora za parkiranje avtomobilov.

V naši občini imamo predpisano samo takso za začasno prebivanje v turističnih krajih (turistična taksa). Ta znaša 50 S din v predsezoni in 100 S din v sezoni.

DRUGI DOHODKI OBČINE

Razen naštetih dohodkov imajo občine še dohodke od cestnih pristojbin, ki se plačujejo za cestna motorna vozila. Cestne pristojbine so dohodek republike in občin, in sicer v razmerju 50 : 50. Uporabljajo se lahko za vzdrževanje in rekonstrukcije cest.

V letu 1967 se je začel pobirati tudi prispevek za uporabo mestnega zemljišča. Uporablja se lahko za graditev in rekonstrukcijo komunalnih objektov in naprav kolektivne potrošnje. Skupščina naše občine je za ta prispevek ustanovila poseben sklad.

Dohodek občinskega proračuna so vsako leto še neporabljena sredstva preteklega leta, razlike v prispevkih po zaključnih računih gospodarskih organizacij za preteklo leto in nazadnje še sredstva, ki jih občinska skupščina ustvari s svojo dejavnostjo, predvsem s prodajo raznih nepremičnin.

Dohodki iz teh virov niso stalni. Za leto 1967 računajo, da bodo znatnejši zaradi prispevka za uporabo mestnega zemljišča. Predstavljali bodo 8,2 % vseh dohodkov.

SKUPNI DOHODKI IN PORABA

Če na koncu strnemo vse dohodke na primeru proračuna za leto 1967, ugotovimo naslednjo njihovo strukturo: (v celih zneskih)

vsi dohodki	1.225.200.000 S din	100 %
od tega: prisp. iz os. dohodka	811.700.000 S din	66,4 %
davki na dohodke	15.200.000 S din	1,5 %
prometni davki	270.000.000 S din	22,0 %
takse	25.800.000 S din	2,1 %
drugi dohodki	100.500.000 S din	8,2 %

V letu 1961 se je naša občina razširila v območje, ki ga zavzema še sedaj. Takrat se je namreč pridružila Škofji Loki še prejšnja občina Železniki, medtem ko se ji je občina Gorenja vas pridružila že v letu 1958. Zato moremo primerjati dohodke občine le za zadnjih šest let. Dohodki so vsako leto rasli, vendar niso bili samo odsev napredka občine, ampak tudi posledica spreminjanja instrumentov in inflacije.

Leto	znesek v 000/Sdin	Indeks
1962	552.650	100,0
1963	697.489	126,2
1964	814.512	147,5
1965	1.055.607	191,0
1966	969.870	175,5
1967	1.225.200	221,5

Na primeru leta 1967 smo opazili, da predstavljajo večino dohodkov občine prispevki iz osebnega dohodka in prometni davki (88,4 %).

Iz dohodkov, ki jih občina ima, mora zagotoviti sredstva za družbene potrebe, naloge in službe, ki jih je po ustavi in zakonu dolžna financirati. To so predvsem: izobraževanje, znanost, kultura, zdravstvo, socialno varstvo, komunalne dejavnosti in državni organi. V bistvu se je področje financiranja v zadnjih letih tudi omejevalo na našete dejavnosti, kar je razvidno iz podatkov zadnjih šest let: (v tisočih S din)

	1962	1965	1964	1965 ²	1966	1967 ¹
izobraževanje	176.118	251.252	285.647	475.954	451.926	588.800
kult. in prosv.	17.952	17.749	25.622	24.598	55.557	55.090
soc. varstvo	28.112	35.801	55.584	76.822	89.937	100.000
zdravstvo	24.794	24.259	25.775	21.071	16.852	40.000
komunala	50.185	85.558	95.228	119.511	89.778	60.842
drž. organi ³	122.258	157.564	165.255	179.596	185.465	197.600
dr. pol. org.	56.561	41.565	58.125	52.550	28.050	19.000
neg. investic.	1.005	—	50.547	69.668	57.270	45.855
Skladi ⁴	—	22.108	11.595	5.000	9.500	19.520
Prisp. za uporabo mest. zemljišča ⁵	—	—	—	—	—	50.000
Pror. obvez. za pret. leta	58.988	55.980	1.500	8.228	14.585	56.585
Rezerva	54.158	25.242	56.257	24.995	9.047	12.220
SKUPAJ	550.089	692.858	814.512	1.055.771	692.895	1.225.200

1. Za leto 1967 planirana sredstva;
2. V letu 1965 je občina iz proračuna prispevala za strokovno šolstvo 62.621.000 S din. Zato tak porast v primerjavi z letom 1964;
3. Državni organi so: občinska predstavniška telesa in občinska uprava, občinsko sodišče, občinsko javno tožilstvo in pravobranilstvo, sodnik za prekrške in zavod za pravno pomoč;
4. Skladi: sklad za kmetijstvo, sklad za turizem in gasilski — prometni sklad;
5. Proračunske obveznosti za pretekla leta: obveznosti do posojil in nelikvidirane druge terjatve.

Bolj od nominalnega gibanja finančnih sredstev za posamezne dejavnosti pa je zanimiva udeležba potrošnje na vseh proračunskih sredstvih za najvažnejše namene, ki jo kaže naslednji pregled:

	1962	1965	1964	1965	1966	1967
izobraževanje	52,0	56,5	54,8	45,7	46,9	48,1
kultura in prosveta	5,5	2,6	2,9	2,4	5,5	2,7
socialno varstvo	5,1	4,9	6,8	7,4	9,5	8,2
zdravstvo	4,5	5,5	5,2	2,0	1,7	5,5
komunala	9,1	12,5	11,7	11,5	9,5	5,0
državni organi	22,2	19,8	20,0	17,5	19,0	16,1
družb. pol. org.	6,6	6,0	5,9	5,1	2,9	1,5

S 1. julijem 1967 je vnesena v sistem financiranja družbeno-političnih skupnosti še ena sprememba. S tem dnem so se namreč ustanovile izobraževalne skupnosti za območja občin in republiška izobraževalna skupnost. Z njihovo ustanovitvijo je bil odpravljen tudi dosedanji proračunski sistem financiranja izobraževanja in uveden neposredni sistem financiranja s prispevki občanov iz osebnih dohodkov in davka od prometa blaga na drobno.

Nov sistem financiranja izobraževanja bo zagotovil stabilen razvoj materialne osnove izobraževanja s tem, da bodo za te dejavnosti zagotovljeni stalni viri sredstev, ki bodo pogojeni izključno z gibanjem osebne in materialne potrošnje prebivalstva. Vsakoletno proračunsko izvajanje je doslej ustvarjalo mnogo negotovosti in negotovanja.

Zusammenfassung

DIE FINANZIERUNG DER ALLGEMEINEN GESELLSCHAFTLICHEN ERFORDERNISSE IN DER GEMEINDE SKOFJA LOKA

Der Artikel macht die Mitglieder der Gemeinde Skofja Loka mit den Quellen und der Höhe der Gemeindecinnahmen bekannt und unterrichtet sie auch darüber, zu welchen Zwecken diese Mittel verwendet werden. Die größten Einnahmen stammen aus den Personaleinkommen-Abgaben (1967 planmäßig 66,4 %), darauf folgen die Beiträge aus den Umsatzsteuern (22 %), während die Einkommensteuern und amtlichen Gebühren verhältnismäßig wenig einbringen. Im Jahre 1967 wurde eine neue Abgabe für die Nutzung des städtischen Grundes und Bodens eingeführt. Seit den letzten sechs Jahren nehmen die Einnahmen der Gemeinde stetig zu. Die Ausgaben verteilen sich auf die Mittel, die die Gemeinde für die Volksbildung (48,1 %), für die Verwaltungs- und Gerichtsbehörden (16,1 %), für die Sozialversicherung (8,2 %), für die Kommunale (5 %), ferner für Gesundheitswesen, für Kultur- und Schulwesen und für die gesellschaftlich-politischen Organisationen aufwendet. Durch die heuer erfolgte Gründung einer Bildungsgemeinschaft und die Einführung der unmittelbaren Finanzierung derselben aus den Personaleinkommen-Abgaben der Gemeindeglieder und aus den Umsatzsteuern sind die materiellen Grundlagen für die Volksbildung gewährleistet.